

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความต้องการของครูและผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
๒. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันในค่านขนาดและ เขตที่ตั้งของโรงเรียน
๓. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีความแตกต่างกันในค่านขนาดและ เขตที่ตั้งของโรงเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

๑. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกันในค่านขนาดและ เขตที่ตั้งของโรงเรียนมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการแตกต่างกัน
๒. ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพแตกต่างกันในค่านขนาดและ เขตที่ตั้งของโรงเรียนมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยการใช้แบบสอบถามสำรวจความต้องการของครูและผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน ดังมีรายละเอียดดังนี้

๑. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๒๖ มีจำนวนดังนี้ เขตชั้นในครู ๕๕๐ คน ผู้บริหาร ๕๕ คน เขตชั้นนอกครู ๒๗๒ คน ผู้บริหาร ๑๐๒ คน รวมเป็นครู ๘๒๒ คน ผู้บริหาร ๑๕๗ คน รวมทั้งสิ้น ๙๗๙ คน

๒. เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามจำนวน ๒ ชุด

ชุดที่ ๑ แบบสอบถามสำหรับครู ค่าความเที่ยง ๐.๕๕ ประกอบด้วย ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เติมคำ กำหนดคำตอบให้เลือกและคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ตอนที่ ๒ เป็นรายการที่ครูต้องการเพิ่มสมรรถภาพ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ ๓ ปัญหาในการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียนและความต้องการของครู ในการพัฒนาสมรรถภาพด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากตอนที่ ๒ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด

ชุดที่ ๒ แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร ค่าความเที่ยง ๐.๕๑ ประกอบด้วย ๔ ตอน คือ ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เติมคำ กำหนดคำตอบให้เลือกและคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ตอนที่ ๒ รายการที่ผู้บริหารต้องการเพิ่มสมรรถภาพ ลักษณะคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ ๓ ปัญหาในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียนและความต้องการของผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากตอนที่ ๒ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด ตอนที่ ๔ ความต้องการของผู้บริหารที่จะให้ครูในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพ ลักษณะคำถามเป็นรายการเดียวกันกับแบบสอบถามชุดที่ ๑ ตอนที่ ๒

๓. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ครูและผู้บริหารในโรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรตอบและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ส่งแบบสอบถามไปจำนวน ๕๒๗ ฉบับได้รับคืนมา ๕๐๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๐๒

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าร้อยละ และสรุปความเรียง

ตอนที่ ๒ ความต้องการของครูและผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัด
บริการและโครงการต่าง ๆ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) วิเคราะห์ค่า t เพื่อเปรียบเทียบ
ความต้องการของครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดต่างกัน ในเขตที่ตั้งเดียวกัน
ถ้านผลการวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ก็ทดสอบทีละคู่โดยวิธีการของ
เชฟเฟ (Scheffe) และวิเคราะห์ค่า t (t - test) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการ
ของครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีขนาดเดียวกันในเขตที่ตั้งต่างกัน

ตอนที่ ๓ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความต้องการของผู้บริหารที่กองการให้ครู
ในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพกับความต้องการของครูที่กองการพัฒนาสมรรถภาพตนเอง

ตอนที่ ๔ สรุปปัญหาในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ และความต้องการ
พัฒนาสมรรถภาพด้านอื่น ๆ จากคำถามปลายเปิด.

สรุปผลการวิจัย

๑. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ สมรรถภาพในปัจจุบันของครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร

ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ประเมินตนเองว่ามี
สมรรถภาพด้านการจัดโครงการสมาคมผู้ปกครองและครูอยู่ในระบับน้อย ส่วนสมรรถภาพ
ด้านการจัดบริการและโครงการอื่น ๆ กำนมีอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ประเมินตนเองว่า
มีสมรรถภาพด้านการจัดบริการทางสุขภาพอนามัยและการจัดบริการอาหารกลางวันอยู่ใน
ระดับมาก ส่วนสมรรถภาพด้านการจัดบริการและโครงการอื่น ๆ กำนมีอยู่ในระดับปานกลาง

๑.๒ เรื่องที่ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
ได้รับการอบรมมาแล้ว

ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้รับการอบรมการจัด
บริการค่านดูแลและบุคลากรมากที่สุด และได้รับการอบรมการจัดบริการอาหารกลางวัน
น้อยที่สุด

ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้รับการ
อบรมการจัดบริการค่าน้ำลูกเสือและยุวกาชาดมากที่สุด ส่วนการจัดบริการสอนซ่อมเสริม
และบริการทางสุขภาพอนามัยนั้นผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เขตชั้นใน
ไม่เคยได้รับการอบรมเลย

๒. ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ

ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนา
สมรรถภาพด้านการจัดบริการห้องสมุดและการจัดโครงการลูกเสือและยุวกาชาดอยู่ใน
ระดับปานกลาง ส่วนการจัดบริการและโครงการอื่น ๆ ด้านนี้มีความต้องการพัฒนา
สมรรถภาพอยู่ในระดับมาก

ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการ
พัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและโครงการอยู่ในระดับมากที่สุด ๑๐ ด้าน

๓. เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการ
ต่าง ๆ

๓.๑ การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูและผู้บริหารใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดต่างกัน ในเขตที่ตั้งเดียวกัน
ปรากฏว่า

๓.๑.๑ ค่าเฉลี่ยความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในการพัฒนา
สมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรง
ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓.๑.๒ ค่าเฉลี่ยความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ในการพัฒนา
สมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงทดสอบค่า F โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)
ปรากฏว่า ความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดกลาง
ไม่แตกต่างกัน ความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก

ไม่แตกต่างกัน แต่ความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดเล็กแตกต่างกันซึ่งตรงตามมติฐานที่ตั้งไว้

๓.๑.๓ ค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามมติฐานที่ตั้งไว้

๓.๑.๔ ค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอก ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามมติฐานที่ตั้งไว้

๓.๒ การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดเดียวกันในเขตที่ตั้งต่างกัน ปรากฏว่า

๓.๒.๑ ค่าเฉลี่ยความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดใหญ่ เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ แตกต่างกันในด้านการจัดโครงการดูแลและบูรณาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๒.๒ ค่าเฉลี่ยความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดกลาง เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ แตกต่างกันในด้านการจัดโครงการศึกษาและนิเทศการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓.๒.๓ ค่าเฉลี่ยความต้องการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดเล็ก เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามมติฐานที่ตั้งไว้

๓.๒.๔ ค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดใหญ่ เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพ
ด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

๓.๒.๕ ค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดกลาง เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพ
ด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ แตกต่างกันในระดับความมีนัยสำคัญ
.๐๑ ในด้านการจัดโครงการสมาคมผู้ปกครองและครู และที่ระดับ .๐๕ ในด้าน
การจัดโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรและโครงการลูกเสือและยุวกาชาด

๓.๒.๖ ค่าเฉลี่ยความต้องการของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดเล็ก เขตชั้นในและเขตชั้นนอกในการพัฒนาสมรรถภาพ
ด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

๓.๓ การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหารที่ต้องการ
ให้ครูในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพในการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ กับ
ความต้องการของครูที่จะพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ปรากฏว่า โดยส่วนรวม
ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ทุกขนาดทั้ง เขตชั้นในและ
เขตชั้นนอกมีค่าเฉลี่ยความต้องการที่จะให้ครูในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพด้านการจัด
บริการและการจัดโครงการต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก และความต้องการของครูที่จะ
พัฒนาสมรรถภาพของตนเองส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

๔. ปัญหาและความต้องการพัฒนาสมรรถภาพท่านอื่น ๆ ที่ได้จากคำถามปลายเปิด.

๔.๑ ปัญหาที่พบในการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ.
เฉพาะเรื่อง งบประมาณไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบ ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ
เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น การเดินทางไม่สะดวก
และปัญหาในกานศาสนาและประเพณีนิยม

๔.๒ ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพท่านอื่น ๆ ได้แก่ การมีมนุษยสัมพันธ์
ที่ดี การเป็นผู้นำ การผลิตสื่อการเรียนการสอน การบริหารงานในโรงเรียน เทคนิค
การพูดในโอกาสต่าง ๆ การจัดห้องกิจกรรมเฉพาะอย่าง และวิธีการสอนใหม่ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

๑. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยนี้พบว่า สมรรถภาพในปัจจุบันของครูและผู้บริหารในการจัด
บริการและการจัดโครงการต่าง ๆ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในการ
จัดกิจกรรมยังประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ประกอบกับผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ
ขอในการจัดบริการและโครงการไม่ได้เป็นผู้ที่มีวุฒิในแต่ละด้านโดยเฉพาะ เพียงแต่
ได้รับการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ๆ เท่านั้น และบางคนก็ยังไม่เคยได้รับการอบรมเลย
จากตารางที่ ๑๒ - ๑๓ ซึ่งปรากฏว่า ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานครได้รับการอบรมด้านการจัดบริการห้องสมุด การแนะแนว การสอน
ซ่อมเสริม อนามัยโรงเรียน และอาหารกลางวันน้อยกว่าคานลูกเสือและยุวกาชาด
ซึ่งผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ เขตชั้นในผ่านการอบรมผู้บังคับบัญชา
ลูกเสือมาแล้วถึงร้อยละ ๘๔.๔๔ และครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก เขตชั้นนอก
ผ่านการอบรมคานยุวกาชาดมาแล้วร้อยละ ๒๗.๐๓ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการอบรมด้านนี้
น้อยที่สุดแต่ก็มากกว่าผู้ผ่านการอบรมในท่านอื่น ๆ อีกหลายท่าน แสดงว่า ครูและผู้บริหาร
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครได้รับการสนับสนุนให้มีความรู้ความ
สามารถคานลูกเสือและยุวกาชาดอย่างเต็มที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกรุงเทพมหานคร
มีค่ายสำหรับฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือและยุวกาชาดโดยเฉพาะ มีงบประมาณ

อุปกรณ์ และผู้ให้การฝึกอบรมเพียงพอ จึงทำให้วางแผนอบรมได้มากกว่าค่านอื่น ๆ และกรณีฝึกอบรมมีผลทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสมรรถภาพในการจัดบริการค่านั้น ๆ มากขึ้น สามารถจัดบริการให้แก่ักเรียนได้ก็ขึ้นตั้งผลการวิจัยของ นุกูล คันธิรงค์ (๒๕๒๘: ๑๐๕-๑๐๖) ที่ปรากฏว่า การฝึกอบรม สัมมนา อบรมจัดขึ้นอยู่เสมอ ๆ เพื่อครูจะได้อุ่นตัว กระตือรือร้น ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ขนาดกลาง เขตชั้นในยังไม่เคยได้รับการอบรมค่านการจัดบริการ สอนซ่อมเสริมและอนามัยโรงเรียนเลยนั้น อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นว่าครูจำเป็น ต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดบริการทั้งสองค่านนั้นมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ ใกล้ชิดักเรียนและจะคองจัดบริการให้แก่ักเรียนโดยตรง จึงหาโอกาสสนับสนุน ส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรมก่อน หรืออาจเป็นเพราะ ผู้บริหารเห็นว่าตนเองมีพื้น ความรู้การจัดบริการทั้งสองค่านนี้เพียงพอแล้วจึงไม่เข้ารับการอบรม ดังจะเห็นได้ จากผลการวิจัยว่า ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาด กลาง เขตชั้นในประเมินตนเองว่ามีสมรรถภาพในการจัดบริการสอนซ่อมเสริมในระดั บปานกลาง และการจัดบริการทางสุขภาพอนามัยในระดั้มาก

๒. การวิเคราะห์ความต้องการของครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร

ครูและผู้บริหารทุกกลุ่มมีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพค่านการจัด บริการและการจัดโครงการอยู่ในระดั้มากทั้งสิ้น แต่มีข้อสังเกตที่สำคัญดังนี้

๒.๑ เรื่องที่ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพสอดคล้องกันเป็นอันกัหนึ่งคือ การจัดบริการสอน ซ่อมเสริม แสดงว่า ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการจัดบริการสอนซ่อมเสริมเป็นอย่างมาก เพราะการเรียนในระดั้มประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับที่เด็กทุกคนพึงจะได้รับ โดยทั่วถึงกัน แต่สภาพความพร้อมของเด็กต่างกันในทุกค่านจึงทำให้เด็กแต่ละคนไม่ สามารถเรียนให้บรรลุผลสำเร็จในเวลาที่เหมาะสมหรือด้วยวิธีการเดียวกันได้ ดังนั้น

การจัดบริการสอนซ่อมเสริมจึงจำเป็นสำหรับนักเรียนในระบอบนี้เป็นอย่างมาก และ
 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ก็ได้ระบุให้มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ักเรียน
 ที่เรียนไม่ทันเพื่อน โดยครูเป็นผู้จัดการสอนซ่อมเสริมให้ ดังผลการวิจัยของ
 จินนาภา สีตะบุตร (๒๕๒๑: ๕๕) พบว่า ครูสามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสที่จะ
 เรียนได้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ โดยให้นักเรียนแต่ละคน
 ได้รับการสอนซ่อมเสริมขอปกครองของตน นอกจากนี้ยังพบว่า โรงเรียนประถมศึกษา
 ส่วนใหญ่จัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเกือบทุกระดับชั้น โดยครูประจำชั้นหรือครู
 ประจำวิชาสอนให้หลังจากเลิกเรียนตามปกติ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ วัฒนา ลวงลีล
 (๒๕๒๒: ๔๔-๔๕) ที่พบว่า ครูประจำชั้นเป็นผู้จัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเอง
 สำหรับปัญหาที่พบจากการวิจัยนี้คือ ศึกษครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการสอนซ่อมเสริม
 โดยเฉพาะ ครูและผู้บริหารขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม การใช้เทคนิค
 วิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนและการศึกษาปัญหาของนักเรียน จากปัญหาเหล่านี้จะเห็น
 ได้ว่า ครูและผู้บริหารตระหนักว่าการจัดบริการสอนซ่อมเสริมจะให้ใคร่ครวญที่คงอาศัย
 ครูและผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก และการสอน
 ซ่อมเสริมนอกจากจะเป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นแล้วยังเป็น
 การช่วยลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษากด้วย

๒.๒ เรื่องที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมแพมทานครมีความต้อง
 การที่จะพัฒนาสมรรถภาพมากเป็นอันดับที่สองแต่ผู้บริหารมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพ
 เป็นอันดับที่สี่คือ การจัดบริการทางสุขภาพอนามัย ซึ่งเป็นบริการที่ทั้งครูและผู้บริหารมี
 ความต้องการอยู่ในอันดับที่ใกล้เคียงกัน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดบริการ
 ทางสุขภาพอนามัยมีความสำคัญที่สมควรจัดในโรงเรียนประถมศึกษาอีกบริการหนึ่ง เพราะ
 เด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่จะยังไม่รู้จักการรักษาสุขภาพอนามัยและเมื่อเกิดโรคร้ายขึ้นก็เป็น
 อุปสรรคแก่การเรียนของตนเอง ดังนั้น จึงสมควรที่จะให้เขาได้เรียนรู้การปฏิบัติตนให้
 มีพลานามัยสมบูรณ์ จากการวิจัยนี้ปรากฏว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมแพมทา-
 นครส่วนใหญ่จัดบริการทางสุขภาพอนามัยให้โดยที่ครูประจำชั้นเป็นผู้ตรวจสุขภาพนักเรียน
 ในตอนเช้า เช่น ตรวจนม เล็บ ฟัน ผิวหนัง ส่วนการตรวจสุขภาพนอกเหนือจากนั้น

ศูนย์บริการสาธารณสุขที่อยู่ใกล้โรงเรียนอาจมาช่วยตรวจให้ที่โรงเรียนหรือให้นักเรียนไปตรวจที่ศูนย์บริการสาธารณสุขซึ่งทำให้เสียเวลาในการเรียนมาก นอกจากนี้ปัญหาที่พบคือ วิชาการที่มีความรู้ความชำนาญด้านสุขภาพอนามัยโดยเฉพาะและขาดแคลนเงินที่จะใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จีตลล-จันทรรัตน์ (๒๕๒๕: ๘๐-๘๑) เฉิม แซ่มซอຍ (๒๕๑๕: ๘๓, ๘๓) และความคิดเห็นของ ประณีต เกื้อตราฐ (๒๕๒๐: ๓๕) ที่ว่า โรงเรียนประถมศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคในด้านการขาดแคลนครูที่มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานสุขภาพอนามัย ขาดแคลนงบประมาณในการบริหารงานสุขภาพอนามัย การหย่อนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานตามโครงการที่วางไว้ ผู้ปกครองขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพและขาดการติดตามผล

๒.๓ เรื่องที่ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพมากเป็นอันดับที่สองแต่ครูมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพเป็นอันดับที่เก้าคือ การจักบริการห้องสมุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมองเห็นความสำคัญของการจักบริการห้องสมุดมากกว่าครู ทั้งหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ก็มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาหาความรู้คุณค่าด้วยตนเอง เพื่อให้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดทันต่อเหตุการณ์และสภาพแวดล้อม และได้ให้ความสำคัญของห้องสมุดโรงเรียนโดยกำหนดให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดด้วย สุรศักดิ์ สังฆมานนท์ (๒๕๒๒: ๕) เห็นว่าห้องสมุดเป็นแหล่งฝึกอบรมปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รู้จักหาความรู้ด้วยตนเอง และยังอาจช่วยลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาลงได้ แต่จากการวิจัยนี้พบว่า ปัญหาของโรงเรียนในการจักบริการห้องสมุดคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านห้องสมุด โดยเฉพาะ ครูและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์ เพียงแต่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรระยะสั้นและมีจำนวนผู้ได้รับการอบรมน้อยหรืออาจเคยเรียนในขณะที่ศึกษาอยู่มานาง นอกจากนี้ครูที่ทำหน้าที่บรรณารักษ์ต้องมีหน้าที่สอนอีกด้วยประมาณ ๑๔ - ๑๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์จึงทำให้ปฏิบัติงานด้านห้องสมุดได้ไม่เต็มที่ จากผลการวิจัยของ สุนทร มีนาหุง (๒๕๒๒: ๑๒๕, ๑๓๓) ปรากฏว่า ในโรงเรียนประถมศึกษา มีครูบรรณารักษ์ที่ต้องทำการสอนด้วยถึงร้อยละ ๕๕.๕๐ และได้เสนอความเห็นว่

ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนแล้วต้องทำหน้าที่ครูบรรณารักษ์ควบนั้นสมควรที่จะต้องมีวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์ เพื่อที่จะได้มีความรู้อย่างลึกซึ้งในการจัดกิจกรรมห้องสมุดให้แก่ นักเรียน และผลการวิจัยของ ประดิษฐ์ ไชยกาฬ (๒๕๒๓: ๑๗๘-๑๗๙) ปรากฏว่าการจัดบริการห้องสมุดในโรงเรียนประถมศึกษายังไม่ดีพอเพราะบรรณารักษ์ไม่มีเวลาจัดเนื่องจากชั่วโมงสอนมาก บรรณารักษ์มีความรู้และประสบการณ์น้อย และขาดความร่วมมือจากผู้ร่วมงาน ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ครูไม่ยอมทำงานด้านนี้จึงแสดงความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพคานนี้มากกว่าคานอื่น แต่สมาน ลอยฟ้า (๒๕๒๖: ๕๕) ก็ได้เสนอความคิดเห็นว่า ครูบรรณารักษ์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานห้องสมุดให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ทางโรงเรียนควรจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรในคานนี้ด้วย

๒.๔ เรื่องที่ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพสอดคล้องกันเป็นอันดับที่สามคือ การจัดโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย แสดงให้เห็นว่า ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เห็นความสำคัญของการจัดโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ศิลปะและวัฒนธรรมไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย ในปัจจุบันโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทยกำลังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากนโยบายคานการศึกษาของรัฐบาล พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ๒๕๒๖: ๒) ที่ให้สถาบันการศึกษาทุกระดับเร่งดำเนินการจัดกิจกรรมที่จะรักษา ส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทยให้มีเอกลักษณ์สูงเด่น และหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (๒๕๒๖: ๑) ก็ได้กำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดจัด "โครงการส่งเสริมและพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณีในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" ให้แก่นักเรียนในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๒๖ แต่งานวิจัยนี้พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ยังขาดครูที่มีความรู้ความชำนาญในคานศิลปะและวัฒนธรรมไทยอย่างลึกซึ้ง ที่ปฏิบัติกันอยู่ก็ขาดแบบฉบับที่ถูกต้องดังที่ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (๒๕๒๕: ๕๓) ก็มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ความนิยมในเชิงศิลปวิทยาการไม่มีใครเหลียวแล ถึงจะมีวิชาศิลปการช่าง

ร่องร่ำในหลักสูตร แต่ก็ขาดครู ขาดผู้ช่วยแนะนำครู จึงเกิดศิลปะที่ไม่น่าชื่นชมไม่เหมาะสมแก่จิตใจของนักเรียนทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายศิลปะของชาติ และจากการวิจัยของ วิญญู ทรัพย์ะประภา (๒๕๒๔: ๑๒๘-๑๓๓) พบว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาอยู่ในเกณฑ์มากเกี่ยวกับการขาดผู้เก็บรวบรวมข้อมูลและนาฏศิลป์โดยเฉพาะ และได้เสนอแนะว่า ควรจัดอบรมครูในเชิงปฏิบัติการในก้นักขณะพื้นฐานทาง ก้นักคนตรีและนาฏศิลป์ที่จำเป็น จากความเห็นและผลการวิจัยเหล่านี้จะเห็นได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉพาะสังกัดกรุงเทพมหานคร หน่วยงานที่ยังขาดครูที่มีความรู้ความ ชำนาญในก้นักศิลปะและวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างมาก ทั้งครูและผู้บริหารก็เห็นความ สำคัญในการส่งเสริมกิจกรรมก้นักนี้จึงมีความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมเสริม สมรรถภาพเป็นอย่างมาก

๒.๕ เรื่องที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความ ต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพเป็นอันดับที่สี่ แต่ผู้บริหารมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพ เป็นอันดับที่เจ็ดคือ การจัดบริการอาหารกลางวัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูอยู่ในฐานะ ที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดบริการอาหารกลางวันโดยตรง จะต้องใช้ความรู้ความ สามารถความชำนาญในการจัดทำอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการให้แก่นักเรียนทั้งยัง ต้องจำหน่ายในราคาถูกลงหรือให้นักเรียนที่ยากจนได้รับประทานฟรี การรับผิดชอบ ต่อหน้านี้อาจเป็นเหตุจูงใจให้ครูมีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพก้นักนี้มาก ประกอบ กับอาจมีความเห็นว่า ตนเองยังมีความรู้ความชำนาญในก้นักนี้ไม่เพียงพอด้วย ส่วน ผู้บริหารอาจเห็นว่าตนเองมีสมรรถภาพก้นักนี้ดีแล้วถึงผลวิจัยที่ปรากฏว่า ครูประเมิน ตนเองว่ามีสมรรถภาพในการจัดบริการอาหารกลางวันอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับ ผู้บริหารประเมินตนเองว่ามีสมรรถภาพในก้นักนี้อยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยนี้ได้ พบว่าปัญหาที่สำคัญในการจัดบริการอาหารกลางวันคือ ขาดแคลนครูที่มีความรู้ความ โภชนาการ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร สถานที่ ค้นแคบไม่มีที่ประกอบอาหารโดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุกุมศิริปรี (๒๕๒๑: ๑๓๓-๑๓๖) และจรรยา สัตยาภรณ์ (๒๕๒๖: ๑๐๐-๑๐๑) ซึ่ง ปรากฏว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครขาดแคลนครูโภชนาการ

ไม่มีสถานที่ประกอบอาหาร ไม่มีที่นั่งรับประทานอาหาร ชาวักสลุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการประกอบอาหาร เงินทุนไม่เพียงพอ ทองหาเพิ่มเติมโดยขอบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา การทำบัญชีเงินและพัสดุมีความยุ่งยากมาก

การที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องการพัฒนาสมรรถภาพค่านการจัคบริการอาหารกลางวันเป็นอันดับที่เจ็ดอาจเป็นเพราะเหตุผลสองประการคือ ประการแรกผู้บริหารเห็นว่าตนเองมีสมรรถภาพค่านนี้คืออยู่แล้ว ซึ่งจากผลการวิจัยที่ปรากฏว่าผู้บริหารประเมินตนเองว่ามีสมรรถภาพค่านการจัคบริการอาหารกลางวันอยู่ในระดับมาก อีกประการหนึ่งคือผู้บริหารเห็นว่าตนมิได้เป็นผู้จัคทำอาหารด้วยตนเอง เพียงแต่เป็นผู้ควบคุมนโยบายและรับผิดชอบโครงการจึงมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพค่านนี้น้อยกว่าค่านอื่น ๆ อย่างไรก็ตามจากการวิจัยนี้พบว่า ผู้บริหารมีปัญหในการจัคบริการอาหารกลางวันในโรงเรียนคือ ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการจัคบริการ ผู้บริหารจะต้องพยายามจัคหาเงินทุนมาช่วยเหลือ โดยขอบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา ซึ่งปัญหานี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ประเสริฐ ชวางษ์ (๒๕๒๕: ๘๐) ที่ปรากฏว่า ปัญหาการบริหารงานของครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในระดับมากคือ ทางโรงเรียนไม่สามารถจะหาทุนมาจัคทำอาหารกลางวันให้แก่นักเรียนได้อย่างเพียงพอ

๒.๖ เรื่องที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพเป็นอันดับที่ห้า แต่ผู้บริหารมีความต้องการเป็นอันดับที่หกคือ การจัคโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งจะเห็นได้ว่า ความต้องการของครูและของผู้บริหารอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูและผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เห็นความสำคัญของการจัคการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาว่ามีใจจักขอเบเซตอยู่ในเฉพาะห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังคงส่งเสริมประสบการณ์ค่านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียนตามความสนใจ ความถนัด และความสามารถของแต่ละคนอีกด้วย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนพยายามจัคกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลายชนิดให้แก่นักเรียนแต่ต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย จากการวิจัยนี้ปรากฏว่า ปัญหาที่ทางโรงเรียนมีมากคือ การขาดแคลนครูที่มีความรู้ในการจัคกิจกรรมเฉพาะอย่าง เช่น จักชุมนุมวิชาการ ชุมนุมดนตรี

สถานที่คับแคบไม่มีบริเวณสำหรับจัดกิจกรรม โรงเรียนที่เปิดสอนสองผลัดก็ยังมีโอกาสจัดกิจกรรมได้น้อยมาก เพราะไม่มีห้องโดยเฉพาะ หรือกิจกรรมบางอย่างมีเสียงก้องรบกวนผู้ที่กำลังเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังต้องรีบกลับบ้านไปช่วยผู้ปกครองทำงานที่บ้าน นักเรียนในรอบเช้าและรอบบ่ายไม่มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน อุปสรรคในการจัดกิจกรรมไม่เพียงพอและในบางครั้งครูไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วสันต์ พรหมบุญ (๒๕๒๒: ๑๕๔) ที่ปรากฏว่า ปัญหาของการจัดกิจกรรมในโรงเรียนประถมศึกษาคือ ครูบางท่านไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร อุปสรรคไม่เพียงพอ ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักเรียนไม่สนใจ ไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญ และผลการวิจัยของ อนงค์ศิริ วิชาลัย (๒๕๒๕: ๘๗) ปรากฏว่า ในการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์ สถานที่คับแคบ และขาดครูที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ เช่น ครูดนตรี ครูพลศึกษา จึงทำให้จัดกิจกรรมได้ไม่เต็มที่

๒.๗ เรื่องที่ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพเป็นอันดับที่ห้า แต่ครูมีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพเป็นอันดับที่หกคือ การจัดบริการแนะแนว ซึ่งจะเห็นได้ว่าความต้องการของผู้บริหารและของครูอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้แสดงว่า ผู้บริหารและครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมองเห็นความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน เพราะการแนะแนวมีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้นและยังช่วยแก้ไขปัญหาคานอื่น ๆ ด้วย เช่น ทางด้านสุขภาพ การปรับตัวปัญหาทางบ้าน นอกจากนี้ยังป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดบริการแนะแนวอย่างจริงจังเต็มที่ได้นี้ เนื่องจากขาดครูที่มีความสามารถในการจัดบริการแนะแนวโดยเฉพาะ ขาดงบประมาณในการจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ มัลลวีร์ หอสกุลกล (๒๕๒๐: ๕๔) ที่ปรากฏว่า ปัญหาในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาคือ ขาดแคลนงบประมาณ และอุปกรณ์การแนะแนว ไม่มีห้องแนะแนวโดยเฉพาะ ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวมีชั่วโมงสอนมากและ

บางคนยังไม่เคยได้รับการอบรมทางด้านแนะแนวจึงไม่สามารถที่จะจัดบริการ
แนะแนวด้านต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรได้ ดังนั้น ครูที่รับผิดชอบในการ
จัดบริการแนะแนวโดยตรงสมควรที่จะได้รับการอบรมในค่านนี้เพื่อจะได้จัดกิจกรรม
บริการแนะแนวให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยของ จรัส กองสุขวารี (๒๕๑๘
: ๗) ปรากฏว่า ครูแนะแนวที่ได้รับการศึกษาอบรมมาอย่างดี มีประสบการณ์ใน
การทำงานด้านแนะแนวมานานจะสามารถจัดบริการได้ผลดีและมีปัญหาน้อยกว่าครูที่
ได้รับการศึกษาอบรมมาน้อยและมีประสบการณ์ในการทำงานแนะแนวมาน้อย

๓. การเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและ
การจัดโครงการต่าง ๆ

๓.๑ ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
เขตชั้นนอกขนาดเล็กมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัด
บริการและการจัดโครงการต่าง ๆ สูงกว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และอยู่ในระดับมาก แสดงว่า ครูในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอกขนาดเล็กมีความกระตือรือร้นที่จะ
พัฒนาสมรรถภาพตนเอง เพื่อให้มีความสามารถในการจัดบริการและโครงการใน
โรงเรียนให้ดีที่สุด โดยครูอาจจะมีความเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาเขตชั้นนอก
ขนาดเล็กนั้นยังไม่สามารถจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ได้ดีเท่าที่ควรเพราะครู
ยังมีความรู้ความสามารถความชำนาญไม่เพียงพอ หรือบางโรงเรียนอาจจะเป็น
โรงเรียนที่เพิ่งสร้างมาได้ไม่นานการจ้ดบริการและโครงการต่าง ๆ ยังไม่เป็นผล
ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ผู้บริหารและครูในบางโรงเรียนมีโครงการที่จะปรับปรุง
กิจกรรมภายในโรงเรียนทุกด้านเพื่อเตรียมโรงเรียนให้พร้อมที่จะเขาประกวดการ
จัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ จึงทำให้ครูในโรงเรียนประถมศึกษาเขตชั้นนอกขนาดเล็ก
มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการสูง
กว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ซึ่งครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่
ในเขตชั้นนอกนี้อาจเห็นว่าโรงเรียนของตนมีการจัดบริการและโครงการได้ผลดีอยู่

แล้ว แต่ถึงกระนั้นครูก็ยังคงมีความต้องการที่จะพัฒนาสมรรถภาพเพื่อจัดบริการและโครงการให้ดีขึ้นอีก เช่นกัน

๓.๒ ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดใหญ่ เขตชั้นใน มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดโครงการลูกเสือ และบุคลากรสูงกว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ เขตชั้นนอก และครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เขตชั้นใน มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดโครงการกีฬาและนันทนาการสูงกว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เขตชั้นนอก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นในมักจะมีอยู่ในบริเวณที่มีชุมชนหนาแน่น การคมนาคมสะดวก การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนในโรงเรียนมักจะมีอยู่ในสายตาสองประชาชนหรือผู้ประกอบการอยู่เสมอ และประชาชนหรือผู้ประกอบการเองก็อาจจะเป็นผู้ที่มีความสนใจในการจัดกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดอย่างมากด้วย ดังผลการวิจัยของ ชีระวัลย์ สวรรยาธิปัทย์ (๒๕๒๔: ๑๒๖) ปรากฏว่า ผู้ปกครองในเขตการศึกษาชั้นใน มีความเห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครในเขตการศึกษาชั้นใน คำเป็นงานกิจกรรมนักเรียนอยู่ในระดับดี ประกอบกับการจัดโครงการลูกเสือและบุคลากรที่มีประโยชน์มาก เพราะเป็นกิจกรรมที่สามารถอบรมบ่มนิสัย ฝึกระเบียบวินัยให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ มีใจเมตตา กรุณา และโครงการกีฬาและนันทนาการก็เป็นกิจกรรมที่สามารถจะช่วยให้เด็กเรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งผลของกิจกรรมก็ปรากฏให้เห็นชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นผลทำให้ครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ และขนาดกลาง เขตชั้นใน มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาสมรรถภาพตนเองสูงกว่าครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ และขนาดกลาง เขตชั้นนอก

๓.๓ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครขนาดกลาง เขตชั้นนอก มีความต้องการพัฒนาสมรรถภาพด้านการจัดโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร โครงการลูกเสือและบุคลากร และโครงการสมาคมผู้ปกครองและครูสูงกว่าผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เขตชั้นใน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง เขตชั้นนอกประสบ

ก็มีปัญหาต่าง ๆ เช่น การคมนาคมไม่สะดวก อาคารสถานที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมบางอย่าง จึงหันไปให้ความสำคัญแก่การจัดกิจกรรมที่จะไม่มีปัญหากังกล่าวแล้ว แต่เป็นกิจกรรมที่เสริมคุณสมบัติของนักเรียนและสร้างความสัมพันธ์กับบุคลากรของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนและโรงเรียนมากที่สุด

๔. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหารที่ต่องการให้ครูในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพในการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ กับความต้องการของครูเอง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ทุกกลุ่มมีความต้องการที่จะให้ครูในโรงเรียนเพิ่มสมรรถภาพด้านการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ สูงกว่าความต้องการของครูที่จะพัฒนาสมรรถภาพของตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่เป็นผู้รับผิดชอบจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการประถมศึกษาให้มากที่สุด ดังนั้นจึงประสงค์ให้ครูมีสมรรถภาพสูงและพยายามสนับสนุนส่งเสริมครูให้เข้ารับการอบรมการจัดกิจกรรมบริการด้านต่าง ๆ ที่จะประโยชน์แก่การศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนตรี เทพสิทธิ์ (๒๕๒๔: ๕๒) ที่ปรากฏว่า ครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาให้ความช่วยเหลือครูและส่งเสริมครูให้ไปรับการอบรมอยู่ในระดับมาก

๕. ผลการวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่สำคัญมีดังนี้

๕.๑ ด้านบุคลากร ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มักจะมีจำนวนครูไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ครูมีชั่วโมงสอนมากและต้องรับผิดชอบการจัดบริการบางอย่างด้วย เช่น จัดบริการอาหารกลางวันซึ่งต้องใช้เวลามาก จัดบริการแนะแนว จัดบริการห้องสมุด และครูที่รับผิดชอบจัดบริการต่าง ๆ นั้นบางคนก็ไม่มีความรู้เฉพาะด้านโดยตรง บางคนยังไม่ได้รับการอบรมในค่านั้น ๆ เลย ดังนั้นจึงมีปัญหาด้านการขาดแคลนครูที่มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะ และบางโรงเรียนต้องการจำนวนครูเพิ่มอีกด้วย

๕.๒ กำกับการเงิน ในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่วางโรงเรียนมักจะต้องหาเงินมาใช้จ่ายเอง เพราะงบประมาณที่ทางกรุงเทพมหานครจัดสรรให้ไม่เพียงพอและได้รับการอุดหนุนเป็นบางครั้งเท่านั้น เช่น บริการอาหารกลางวันได้รับงบประมาณโรงเรียนละ ๒,๐๐๐ บาทต่อปีนั้นว่าน้อยมาก ทางโรงเรียนต้องใช้ความสามารถสูงในการจัดบริการด้านนี้ เพื่อให้สามารถจัดได้ตลอดปี โดยอาจขอบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา ส่วนการจัดบริการด้านอื่น ๆ ทางโรงเรียนจะต้องช่วยเหลือตัวเองแทบทั้งสิ้น ส่วนการที่จะคิดเก็บเงินจากนักเรียนเพื่อมาใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมนั้นเป็นไปได้ไม่โดย เพราะส่วนใหญ่ครอบครัวของนักเรียนมีฐานะยากจน ดังนั้น การขาดเงินจึงนับว่าเป็นปัญหาสำคัญอีกปัญหาหนึ่ง และทำความเข้าใจให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนให้ชัดเจน

๕.๓ กำกับอาคารสถานที่ สถานที่ประกอบกิจกรรมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ บริการและโครงการบางอย่างต้องการห้องหรือสถานที่ในการจัดกิจกรรมโดยเฉพาะ เช่น ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร และที่นั่งรับประทานอาหาร สนามเด็กเล่น โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาจำนวนมากโดยเฉพาะโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งจากการวิจัยของ สุนันท์ ศลีขาย (๒๕๒๑: ๗๔-๗๕) ปรากฏว่า โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ขนาดกลางและขนาดเล็กส่วนใหญ่มิมีพื้นที่น้อยกว่า ๒ ไร่ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางร้อยละ ๖๒.๕๐ มีพื้นที่สนามเด็กเล่นน้อยกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร และโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมีห้องสำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ น้อย ต้องจัดห้องแบบรวมใช้งานหลายอย่าง ที่เป็นเช่นนี้เพราะส่วนใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต้องอาศัยที่ดินของวัดและบางโรงเรียนอยู่ในย่านชุมชนจึงไม่สามารถขยายบริเวณโรงเรียนออกไปอีกได้

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ควรให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดดังนี้

๑.๑ คำนมุกกลางกร สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ควรสำรวจจัดรายการดังครุในโรงเรียนและหาทางจัดกำลังครุที่สอนวิชาสามัญซึ่งมีอัตราส่วนที่เกินเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนมาฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานด้านบริการและโครงการต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียน สำนักงานศึกษาควรเร่งจัดอบรมเสริมสมรรถภาพให้แก่ครุและผู้บริหารโรงเรียนเป็นการด่วนคือ การจัดบริการสอนซ่อมเสริม และเตรียมแผนการจัดอบรมต่อไปคือ การจัดโครงการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมไทย การจัดบริการทางสุขภาพอนามัย การจัดบริการอาหารกลางวัน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดบริการห้องสมุด การจัดบริการแนะแนว การจัดโครงการกีฬาและนันทนาการ การจัดโครงการสมาคมผู้ปกครองและครุ และการจัดโครงการลูกเสือและนวกาชาดตามลำดับ

๑.๒ คำนอาคารสถานที่ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีพื้นที่บริเวณโรงเรียนคับแคบไม่สามารถจัดบริการให้แก่เด็กเรียนตามต้องการได้ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร อาจแก้ปัญหาโดยในการวางแผนสร้างอาคารเรียนครั้งต่อไปควรสร้างอาคารเรียนให้ชั้นล่างเป็นห้องโถงยาวตลอดแนวตัวอาคารและอาจมีเครื่องเล่นที่ไม่เกิดอันตรายอยู่ในบริเวณนี้ เช่น ปิงปอง ห่วงยาง หมากรุกสอ เชือกกระโดด ฯลฯ จะช่วยให้เด็กเรียนมีสนามเด็กเล่นเพิ่มขึ้น หรือสามารถประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ได้อีกด้วย และนอกจากนี้อาจสร้างห้องอยู่ด้านหลังและท้ายห้องโถงนี้เพื่อใช้เป็นห้องในการจัดบริการอื่น ๆ อีกก็ได้

๑.๓ คำนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ควรจัดสรรงบประมาณและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ในแต่ละโรงเรียนให้มากขึ้น และแจกจ่ายให้ทางโรงเรียนใช้ได้ทันเวลาซึ่งควรแจกตั้งแต่ต้นปีการศึกษาตามจำนวนนักเรียนและเพิ่มให้ตามความเหมาะสม

๑.๔ แหล่งบริการความรู้ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ควรสำรวจแหล่งบริการความรู้และความช่วยเหลือในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ทั้งจากหน่วยราชการและเอกชน แล้วแจ้งรายการให้ทางโรงเรียนทราบ เพื่อทางโรงเรียนจะได้ติดต่อขอรับบริการตามที่ต้องการ เช่น แหล่งบริจาคหนังสือ เอกสาร วารสาร แหล่งบริการให้ยืมอุปกรณ์วัสดุทัศนศึกษา หรือสมาคมที่ให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ

๑.๕ ในการจัดอบรมเสริมสมรรถภาพให้แก่ครูและผู้บริหารโรงเรียน ถ้าเห็นว่าค่านิคมิผู้ได้รับการอบรมมากแล้วควรจะลดจำนวนลงบ้าง แล้วไปเพิ่มค่านิคมิครูและผู้บริหารโรงเรียนที่มีความต้องการและยังมีผู้ได้รับการอบรมน้อย

๒.๑ ขอเสนอแนะต่อศึกษานิเทศก์

๒.๑ ควรจัดอบรมเสริมสมรรถภาพหรือประชุมปฏิบัติการหรือสัมมนาเกี่ยวกับการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ตามผลการวิจัยนี้ในเขตความรับผิดชอบของหน่วยศึกษานิเทศก์หรือร่วมกันจัดกับหน่วยอื่น ๆ ให้มีจำนวนครั้งมากขึ้น

๒.๒ ควรหาโอกาสออกไปเยี่ยมชมการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อจะได้สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือตามสมควรให้บ่อยครั้ง

๒.๓ ควรให้ความช่วยเหลือแก่ครูและผู้บริหารโรงเรียน เช่น แนะนำเอกสารหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์แก่การจัดบริการและโครงการในโรงเรียน หรือทำเป็นเอกสารแจกจ่ายไปตามโรงเรียน

๓. ขอเสนอแนะต่อกลุ่มโรงเรียน

๓.๑ ผู้บริหารที่ได้รับหน้าที่เป็นประธานกลุ่มโรงเรียนควรปรึกษาหารือกับผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ให้ทั่วถึงกันตามลำดับความสำคัญที่ปรากฏในผลการวิจัยนี้

๓.๒ ร่วมกันจัดอบรมเสริมสมรรถภาพให้แก่ครูและผู้บริหารในกลุ่มโรงเรียนในด้านการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ตามความต้องการของครูและผู้บริหารโดยอาจจัดหาวิทยากรภายในกลุ่มโรงเรียนหรือเชิญจากที่อื่นมาบรรยาย

๔. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารโรงเรียน

๔.๑ ควรจัดอบรมเสริมสมรรถภาพด้านการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ให้แก่ครูในโรงเรียนในค่านที่ค้องการ เพื่อครูจะได้มีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน ค่านนั้น ๆ เพิ่มขึ้น

๔.๒ ในการส่งครูในโรงเรียนไปอบรมเสริมสมรรถภาพค่าง ๆ นั้น ควรกระจายค้วบุคคลไปคตามความสามารถ มี คส่งคนใดคนหนึ่งไปอบรมหลาย ๆ คาน อยู่เสมอจะทำให้ใ้คผู้ที่มีความรู้ความสามารถจ่านน้อยและคผู้ที่ไม่สามารถจะจัด บริการหลาย ๆ คานได้

๔.๓ ในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ควรเปิดโอกาสใ้ครูใ้มีส่วนร่วมในการวางแผนที่แน่นอนและปฏิบัติคตามแผนโดยทั่วถึงกัน มี คค่างคนค่างทำ และนอกจากนี้ยังควรพยายามทำให้คร่วมงานมีขวัญที่คี้และมีกำลังใจในการท่างาน

๔.๔ ผู้บริหารโรงเรียนควรมีคติดตามผล ประเมินผล และประชาสัมพันธ์ การจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ที่จัดในโรงเรียนอยู่เสมอ เพื่อจะใ้คทราบ ลักษณะการท่างาน ข้อบกพร่อง ผลที่เกิคขึ้น และแผนแพรงลงานของโรงเรียน

๔.๕ ผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นคให้คคำแนะนำ คำปรึกษา และสามารถ แก้ปัญหาคให้แกคครูใ้และควรร่วมมือกับครูในการจัดกิจกรรมทุกอย่ง

๔.๖ ควรพาคครูที่รับฉิคขอการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ในโรงเรียน ไปดูการจัดบริการและโครงการของโรงเรียนอื่นที่จัดใ้คคี้เพื่อใ้คเห็นคตัวอย่างที่คคี้และ เกิคความคิคริเริ่มสร้างสรรคค

๔.๗ การจัดบริการและโครงการต่าง ๆ เป็นงานที่เพิ่มภาระขึ้นจากการ เร็ยการสอนที่เป็นหน้าทีประจำของครู คังนั้น ครูที่รับฉิคขอโครงการจะค้องเสีย สละแรงงานและเวลาเป็นพิเศษจึงจะสามารถช่วยใ้การจัดบริการและโครงการ บรรลุผลสำเร็จมากที่สุด ผู้บริหารควรรสนับสนุนและใ้คความเห็นใจโดยอาจจะลด ชั่วโมงสอนใ้คน้อยกว่าคอื่น แบ่งเบาภาระความรับฉิคขอใ้คใ้คคี้เสียงกัน หรือ พิจารณาคความคคี้ความขอคอื่น ๆ คตามความเหมาะสม

๕. ข้อเสนอแนะต่อครูประถมศึกษา

๕.๑ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาควรตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนให้มาก มีชั่วโมงแก่การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ เพราะบริการและโครงการ เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีในทุกด้าน ครูจึงควรเสียสละกำลังกายและใจ เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นคนโดยสมบูรณ์

๕.๒ ครูควรฝึกให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อบริการและโครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนและร่วมทำกิจกรรมด้วยดี

๕.๓ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาควรหมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ตลอดจนเทคนิควิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๕.๔ ในการจัดบริการหรือโครงการต่าง ๆ ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น

๕.๕ ในการจัดบริการหรือโครงการต่าง ๆ ควรเชิญวิทยากรจากภายนอกโรงเรียนมาให้ความรู้แก่นักเรียนบ้าง เช่น เชิญผู้ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ผู้ที่ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ และพยายามใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นให้มากที่สุด

๕.๖ ในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ครูควรคำนึงถึงเพศ วัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย ทั้งนี้เพื่อการจัดกิจกรรมนั้น ๆ จะได้บรรลุผลสำเร็จมากขึ้น

๕.๗ ในการจัดบริการและโครงการต่าง ๆ ครูควรให้บุคลากรองคค์มีส่วนร่วมเห็นในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วย เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างบุคลากรและครู

๖. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๖.๑ ควรศึกษาความต้องการของครูและผู้บริหารในการพัฒนาสมรรถภาพ
ด้านการจัดบริการและการจัดโครงการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดอื่น ๆ

๖.๒ ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการจัดบริการและการจัดโครงการต่าง ๆ เพื่อจะ
ได้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในการจัดบริการและโครงการในโรงเรียน และจะ
ได้แก้ไขข้อบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

๖.๓ ควรมีการวิเคราะห์หรือสำรวจว่าโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดบริการ
และโครงการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนแล้วมีผลต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง เช่น พัฒนาการ
ด้านต่าง ๆ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คุรุศาสตร์วิทยาทน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย